

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 390.

Anden Session.

100de Møde.

Tredagen den 28de Februar.

(Fortsat.)

Fsberning: Jeg skal ikke paa dette Stadium af Forhandlingerne forlænge dem ved at følge Undersøgelsen om det nødvendige Hesteantal, da det kommer frem igjen under de senere Paragrapher. Naar Ministeren gjentagende har sagt Thinget, at der er tabt betydelige Summer derved, at denne Lov ikke blev antagen forrige Aar, og at der vil tabes betydeligt, om den ikke antages i Aar, saa troer jeg at kunne svare paa Thingets Begne, at, dersom der bliver tabt betydelige Summer, saa er det, fordi man har villet tiltvinge sig denne Lov, istedetfor strax forrige Aar at træffe de fornødne Foranstaltninger, for at kunne undvære den, thi saa havde man ikke nu behovet at være i Tvivl, om man vilde udsætte Hestene paa Foder eller ikke, saa havde man nu efter de Regler, man da havde fastsat, kunnet udsætte dem paa Foder, og, dersom denne Priis af 24 Rbd., der skal ubetales af Statskassen, er en rimelig og billig Priis, saa ville de samme Folk, som paatage sig det for Amtet, ogsaa paatage sig det for Regjeringen. Der er meget saa Folk, og jeg tør næsten sige ingen, som af et særdeles Belvillighedshensyn til Amtene skulde være nøiede med en ringere Priis end den, de vilde være nøiede med, naar Regjeringen skulde betale dem det directe igjennem Statskassen; det, Amtenes Mellemkomst har at betyde, er ikke Andet end, at Amtene, hvor denne Priis ikke er tilstrækkelig, komme til at betale, og ved denne Maade vil altsaa Byrden blive meget forskjellig, efter som de forskjellige Amt er bekkafne med Hensyn til Hesteholdet. Det vil ogsaa i dobbelt Henseende falde byrdefuldt paa Sjælland, Volland og Falster, idet disse 3 Der

ikke alene faae et forøget Hestehold — 77 mere, end de hidtil have havt —, men endog idet mindste for Størstedelen af disse Strækninger faae dem for en Betaling af 24 Rbd., der er meget mindre tilstrækkelig, end den vil være for de Dele af Jylland, hvorom flere ærede Medlemmer sige, at den er rundelig; jeg troer nu ikke, at den er rundelig, naar man virkelig vil opfylde Loven. Jeg siger altsaa, at, dersom der ved hvad her nu skeer gaae betydelige Summer tabte, saa er det, fordi Regjeringen ikke har besluttet sig til at handle uafhængigt af denne Lov og tage sine Forholdsregler saaledes, at det var den ligegyldigt, om Loven kom ud eller ikke, men saa at sige har villet tvinge os til at tage Loven i den Skikkelse, hvori den er indbragt.

Jeg maa endnu engang henlede Opmærksomheden paa den, som jeg troer, meget lidt paa rette Sted værende Indblanding af, hvad der skete i 1848; thi der vil Ingen sige, at Hestene snarere vare komne, fordi der var udgaaet en endelig Indkaldelse, end fordi der udgik en Indkaldelse til Tjenstgjøren; det havde ikke forandret noget; de Heste, der ere udeblevne, vare ligesaa godt udeblevne, og, da Argumentationen blev bragt frem alene for at godtgjøre, at den endelige Indkaldelse var udebleven, saa gjentager jeg, at det ikke er bragt frem for Argumentationens Skyld, men af andre Grunde; thi det hænger ikke sammen med Sagen selv. Men jeg gaaer videre, jeg paastaaer, naar man vil sige, at, hvad der skete i 1848, var en uheldig Fordelingsmaade, at det ikke er saa; thi Krigsbestyrelsen kan, naar Fordelingsmaaden saaledes er overladt til enkelte Personer, og ikke er under dens eget Tilsyn, ikke være Herre over Hestenes Benyttelse i paakommende Dieblif. Jeg gjør først Krav paa Tak, fordi jeg havde givet saadanne Dr-